

Τα δικαιώματα των γυναικών Με την Ευκαιρία της Ημέρας της Γυναίκας 8 Μαρτίου

Τα δικαιώματα των γυναικών απασχόλησαν τον ΟΗΕ από την εποχή της ίδρυσής του, το 1945. Το 1946 συγκροτήθηκε η Επιτροπή για τη Θέση της Γυναίκας. (Commission on the Status of Women). Ιδιαίτερα, μετά το τέλος της αποικιοκρατίας και του Apartheid, ο ΟΗΕ καταπιείστηκε πιο συστηματικά με τα ζητήματα των γυναικών ιδρύοντας την Οντότητα του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων και την Ενδυνάμωση των Γυναικών, γνωστό ως ΟΗΕ-Γυναίκες, που ιδρύθηκε το 1976 από το Ταμείο του ΟΗΕ για την Ανάπτυξη των Γυναικών (UNIFEM) και δραστηριοποιήθηκε το 2011.

Το 2010 η ΓΣ του ΟΗΕ υιοθέτησε ομόφωνα την Απόφαση 64/289 ιδρύοντας την ΟΗΕ-Γυναίκες, συγχωνεύοντας τη Διεύθυνση για την Προαγωγή των Γυναικών (DAW), το Διεθνές Ινστιτούτο Έρευνας και Εκπαίδευσης Γυναικών (INSTRAW-1976), το Γραφείο του Ειδικού Συμβούλου για Θέματα Ισότητας Φύλων και την Προαγωγή των Γυναικών (OSAG), και το Ταμείο του ΟΗΕ για την Ανάπτυξη για τις Γυναίκες (UNIFEM).

Η ΓΣ, το ECOSOC και η Επιτροπή για το Καθεστώς των Γυναικών εποπτεύουν τα παραπάνω όργανα, καθώς και το Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΟΗΕ. Απαρτίζεται από 45 μέλη: 13 από Αφρική, 11 από Ασία, 9 από Λατινική Αμερική κ.ά. χώρες, 8 από Δυτική Ευρώπη, 6 από Ανατολική Ευρώπη, 6 από διάφορες άλλες χώρες. Σκοπός: 1) Ηγεσία και πολιτική συμμετοχή, 2) Οικονομική Ενδυνάμωση, 3) Τερματισμός Βίας εναντίον Γυναικών, 4) Ανθρωπιστική Δράση, 5) Ειρήνη και Ασφάλεια, 6) Διοίκηση και Εθνικός Σχεδιασμός, 7) Οδηγός 2030 για τη Βιώσιμη Ανάπτυξη, 8) HIV-AIDS.

Παγκόσμιες Διασκέψεις για τις γυναίκες

1976-1985 Διεθνής Δεκαετία Γυναικών. Το 1975 Διάσκεψη στην Πόλη του Μεξικού. 1985 Διάσκεψη στο Ναϊρόμπι. Το 1995 4^η Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες στο Beijing. Το 2009 εορτάσθηκε στην Κοπεγχάγη η 30^η Επέτειος της Διεθνούς Σύμβασης για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διακρίσεων σε Βάρος των Γυναικών (CEDAW). Επίσης, η Διάσκεψη για την Ανάπτυξη των Γυναικών στην Αντίς Αμπέμπα το 2015.

Οπωσδήποτε, είναι γνωστά τα συχνά τραγικά περιστατικά σε παγκόσμιο επίπεδο και ιδιαίτερα στη χώρα μας στη διάρκεια της κρίσης με τον Covid. Σε ορισμένες χώρες συνεχίζεται ο ακρωτηριασμός γεννητικών οργάνων, ομαδικοί βιασμοί κ.λπ. εγκλήματα σε βάρος γυναικών.

Στη δε Ν. Αφρική συμβαίνει το τραγικότατο που έχει σχέση με το HIV. Είτε λόγω κάποιας προκατάληψης, δεισδαιμονίας ή άθλιας προπαγάνδας, άνδρες, πιστεύοντας ότι αν συνευρεθούν με παρθένα, θεραπεύονται από το HIV,

εκβιάζουν, βιάζουν αθώες γυναίκες με αποτέλεσμα να μεταδίδουν την ασθένεια σε εκατομμύρια.

Και λίγα λόγια για την 8^η Μαρτίου, τη Διεθνή Ημέρα για τη Γυναίκα, που η αφετηρία της πηγαίνει 165 χρόνια πίσω όταν στις 8 Μαρτίου 1857 πραγματοποιήθηκε η πρώτη διαδήλωση εργατριών κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη με αίτημα τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας, και που κατέληξε σε τραγωδία, καθώς και το τραγικό εργατικό ατύχημα στην ίδια Πόλη όπου 14 γυναίκες μετανάστριες έχασαν τη ζωή τους.

Στη συνέχεια, και σε ανάμνηση και απότιση φόρου τιμής στις παραπάνω τραγωδίες, το 1910 η Γερμανίδα Κλάρα Ζέτκιν {Τσέτκιν}, αντιπρόσωπος στη Διάσκεψη των Σοσιαλιστών Γυναικών στην Κοπεγχάγη, πρότεινε την καθιέρωση της 8^{ης} Μαρτίου ως Διεθνούς Ημέρας της Γυναίκας, που γιορτάστηκε το 1911 και υιοθετήθηκε και από τη ΓΣ του ΟΗΕ το 1977, και τηρείται από τις περισσότερες χώρες-μέλη του Οργανισμού.

Βέβαια, με τα όσα δραματικά και τραγικά συμβαίνουν σε βάρος των δικαιωμάτων των γυναικών σε πολλές χώρες, αναρωτιέμαι αν έχουμε το δικαίωμα να μιλάμε για «εορτασμό» της Ημέρας, ή μήπως καλύτερα για «μνημόσυνο»;

Δυστυχώς, παρά την «πρόοδο» που έχει σημειωθεί σε πολλούς τομείς με τη σημαντική συμβολή του ΟΗΕ και των Οργανώσεών του, σε πολλές περιπτώσεις υπάρχει αβελτηρία ή ακόμη οπισθοδρόμηση ιδιαίτερα σε ορισμένες χώρες. Το δουλεμπόριο των γυναικών συνεχίζεται, καθώς και ο κοινωνικός κ.λπ. αποκλεισμός τους, π.χ. μη πρόσληψη εγκύων γυναικών, εξοντωτικά ωράρια εργασίας, χαμηλές αποδοχές, υπονόμηση συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, έμμεσοι εκβιασμοί και σεξουαλική παρενόχληση κ.λπ., συν το διαβόητο κομματικό και παρα-κομματικό και συντεχνιακό ρουσφέτι, με αποτέλεσμα πολλές νέες κοπέλες να αναγκάζονται να μεταναστεύουν. Πρόκειται για την περιβόητη αφαιμάξη εγκεφάλων και εργατικών χειρών που κάποιες ισχυρές χώρες έχουν αναγάγει σε υπερ-επιστήμη!

Όσον αφορά τη χώρα μας, όπου στον Β΄ΠΠ δεκάδες χιλιάδες γυναίκες θυσιάστηκαν στον ιερό αγώνα για ελευθερία, ειρήνη και δημοκρατία, προφανώς έχουν λησμονηθεί, και αποτελεί τραγική ειρωνεία ότι ηγέτιδες ισχυρών χωρών, με περισσή αχαριστία, έχουν αδιαφορήσει για τη δικαίωση της χώρας μας για τις πολεμικές αποζημιώσεις από τους Ναζί, που κατέστρεψαν την Ελλάδα.

Επίσης, για την τραγωδία της Κυπριακής Δημοκρατίας, που πολλές γυναίκες σκοτώθηκαν ή είναι αγνοούμενες, και για 47 χρόνια υπάρχουν τουρκικά στρατεύματα κατοχής κατά παράβαση δεκάδων αποφάσεων του ΟΗΕ, του Διεθνούς Δικαίου και της ΟΔΔΑ.

Τον Μάρτιο 1908, 15 χιλ. γυναίκες διαδήλωσαν στη Νέα Υόρκη με σύνθημα «Ψωμί και Τριαντάφυλλα», το πρώτο συμβολίζοντας τα προς το ζην, και το δεύτερο τη γενικότερη ευημερία.

Προφανώς, όμως, οι παγκόσμιες ηγεσίες, στα πλαίσια του ασύδοτου ανταγωνισμού, της υλιστικής παραφροσύνης και της αλαζονείας της εξουσίας, φροντίζουν να μοιράζουν «παντεσπάνι» αντί για ψωμί, και μόνον τα αγκάθια από τα τριαντάφυλλα! Προφανώς, τα τελευταία τα κρατάνε για τους κατά το Δημοσθένη «παραξίαν ευτυχούντες».

Μήπως, συνεπώς, με την ευκαιρία του «εορτασμού» (τήρησης θα ήταν ορθότερο) της Ημέρας της Γυναίκας, ο γυναίκες, αλλά και οι άνδρες για συμπά-
ράσταση, θα πρέπει να διαδηλώσουν με αγκάθινο στεφάνι στο κεφάλι;

Π.Ι.Καραφωτιάς